

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. П., 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №
20225220102759 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение №256 от 13.07.2022г, постановено по възз.гр.д.№306/2022г по описа на Окръжен съд-П. е обезсилено решение №377 от 12.04.2022г, постановено по гр.д. №902/2021г по описа на РС-П., с което отхвърлен предявения от Професионална гимназия по строителство и архитектура-град П., представлявана от директора П. И. против В. Т. Б. с ЕГН ***** от град П., ул.“К.В.“№56, вх.Б, ет.2, ап.7 и Л. Г. А. с ЕГН ***** от град П., ул.“К. Б. Г“№35 положителен установителен иск за собственост по чл.124 от ГПК за приемане за установено по отношение на ответниците, че ищецът е собственик на следния недвижим имот: поземлен имот с идентификатор №55155.506.1207 по КККР на град П., с площ от 670 кв.м. с трайно предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване- друг вид застрояване, при съседни на имота: №55155.506.1109, 55155.506.1072, 55155.506.1073. С въззното решение е постановено връщане на делото за произнасяне по предявения установителен иск за собственост от друг състав на Районен съд-П.. За да обезсили първоинстанционното решение Окръжен съд-П. е приел , че районният съд се е произнесъл по непредявен иск , тъй като с предявения от ПГАС-П. установителен иск за собственост се претендира признаване за установено по отношение на ответниците, че Държавата е собственик на процесния имот, докато с постановеното решение районният съд е отхвърлил исковата претенция за признаване правото на собственост на процесния имот на друг правен субект- Професионална гимназия по строителство и архитектура – П., който правен субект участва в съдебното производство в качеството на процесуален субституент на Държавата във формата на процесуална суброгация поради предоставено му управление на процесния държавен имот като твърденията, които излага са, че държавата е собственик на процесния имот, представляващ публична държавна собственост и че ответникът- купувач през процесната сделка оспорва тези права на собственост.

След връщане на делото същото е образувано под нов номер – гр.д.№2759/2022г. по описа на РС-П.. По това дело е насрочено съдебно заседание, проведено на 13.12.2022г. В

това съдебно заседание ищецът, чрез пълномощника си, поддържа предявения иск. Не направи нови доказателствени искания, тъй като счете, че делото е напълно изяснено от фактическа страна. Разви съображенията си по съществото на спора, чрез представяне по делото на подробни писмени бележки. В това съдебно заседание ответниците се представляваха от своя пълномощник, който поддържаше оспорването, заявено при първоначалното разглеждане на делото.

Производството по делото е образувано по искова молба от Професионална гимназия по строителство и архитектура-град П., представлявана от директора П. И. против В. Т. Б. с ЕГН ***** от град П., ул. "К.В." №56, вх.Б, ет.2, ап.7 и конституираната впоследствие като втори ответник Л. Г. А. с ЕГН ***** от град П., ул. "К. Б. I" №35/ съпруга на първия ответник /, в обстоятелствената част на която се твърди, че съгласно чл.29 от Закона за предучилищното и училищно образование от 2015г./ЗПУО/ и чл.19, ал.1 от Закона за професионалното образование и обучение от 1999г./ЗПОО/ държавните училища, включително и държавните професионални гимназии са самостоятелни юридически лица. Твърди се, че на същите държавата предоставя за ползване и управление имоти- публична държавна собственост, съобразно чл.302 от ЗПУО, необходими за осъществяване на учебната им дейност. Твърди се, че такъв имот по отношение на ПГСА-П. е поземлен имот с идентификатор №55155.506.1207 по КККР на град П., одобрени със заповед №РД-18-97 от 28.10.2008г. на изпълнителния директор на АГКК с площ от 670 кв.м. с трайно предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване – друг вид застрояване при съдени на имота №55155.506.1109, №55155.506.1072 и №55155.506.1073. Твърди се, че процесният имот е част от имот с пл.№119 в кв.136 по обезсиления план на града от 1959г. с площ от 1000кв.м., попадащ в очертавания на терен, включващ и други имоти, зает от проведено комплексно мероприятие, попадащо изцяло в оградения двор на ищцовата Професионална гимназия. Твърди се, че същият този имот е станал държавна собственост през 1966г. като е било отчужден във връзка със заповед №1298/1959г. на Министъра на комуналното стопанство и благоустройство, с която е утвърден регулационния план на терена, отреден за „Сградостроителен техникум“ в кв.135, в който освен процесния поземлен имот с идентификатор №55155.506.1207, попада и поземлен имот с идентификатор №55155.506.1072 също държавна собственост. Твърди се, че целият терен на това УПИ е предвиден за застрояване и обслужване на Сградостроително училище, което мероприятие е реализирано и се намира в двора на училището. Твърди се, че същото включва освен училищната сграда от 630 кв.м. и физкултурен салон от 230 кв.м., помпена станция от 25 кв.м., административна сграда от 170 кв.м., столова с кухня от 805кв.м., склад за нефт от 18 кв.м., общежитие от 505кв.м., сладкарница от 72 кв.м., учебни работилници с площ от 1101 кв.м., складове с площ от 185 кв.м., складове и гаражи с площ от 190 кв.м. Твърди се, че в тази част от двора е изграден и полигон за провеждане на учебна практика, при която учениците се запознават с различните строителни техники, предмет на обучението, съгласно учебните програми и придобиват и усъвършенстват практически умения, част от основната дейност на гимназията. Твърди се, че в същия имот е изградена и сграда с идентификатор 55155.506.1207.9 със застроена площ от 40 кв.м. с предназначение – хангар, депо, гараж, част от сградния фонд на Професионалната гимназия. Твърди се, че процесният имот е бил отчужден от Г. С. Н. като неговите наследници с молба по пар. 2 от ПЗР на ЗОСОИ с вх.№44-Г-48 от 27.01.1998г. са поискали от кмета на Община П. отмяна на отчуждаването на имот с пл.№119 в кв.136 по обезсиления план на града от 1959г., извършено на основание оценителен протокол от 01.11.1969г. на Комисията по пар.85 от ППЗПИНМ. Било отказано отмяна на отчуждаването с мотив, че мероприятието, за което е отчужден имота, е реализирано, поради което не са налице условията на чл.1 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ и други закони. Този отказ е бил обжалван пред Окръжен съд-П., но е бил потвърден и влязъл в сила според определение №2720 от 26.05.1999г. на ВАС, постановено по адм.дело №1458/1999г. Впоследствие наследниците на Г. С. Н. предприели действия по

възстановяване на същия по реда на ЗСПЗЗ като земеделски имот. Ищецът твърди, че липсва основание за такава реституция, защото имотът никога не е бил със статут на земеделска земя и е бил отчужден по реда на пар.85 от ППЗПИНМ и не подлежал на реституция по реда на ЗСПЗЗ. Твърди се, че през 2005г Н. Г. Я. като единствен наследник на Г. С. Н. е призната за собственик с решение №5Д042 от 24.03.2005г. на ОСЗГ –П. за възстановяване на правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници на нива с площ от 1 дка, попадаща в регулацията на град П., съставляваща част от имот с пл.№119 в кв.136, установен със съдебно решение от 13.01.2005г. на РС-П. по гр.д. №724/2004г. , постановено по реда на чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ. Твърди се, че това решение е непротивопоставимо на Държавата и на ищеца като процесуален субституент на държавата и че решението е материално незаконосъобразно, и не е произвело конститутивния си ефект, тъй като са били налице законови пречки за възстановяване на собствеността, установени в чл.10б, ал.1 и чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ, изключващи земеделската реституция . Поддържа се ,че изложените причини наследницата Н. Г. Я. не се легитимира като носител на правото на собственост по силата на заявената реституция. Ищецът оспорва обстоятелствата, изложени в решението на ОСЗГ-П. както и издадения въз основа на тях нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по реституция на основание чл.483, ал.1 от ГПК във вр. с чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ №197, том II, дело №376/2007г, акт за вписване №118, том II, дело №2628/2007г., вх.рег.№3866 от 23.05.2007г. на СВ-П., предвид публичния характер на имота и собствен единствено на държавата. Твърди се, че впоследствие е извършена покупко-продажба, обективирана в нотариален акт №145 , том 2, дело №288/2012г с акт за вписване №51, том 38, дело №4400/2012г вх.рег.№9801 от 06.11.2012г. на СВ-П., която е била без основание, тъй като продавачът Н. Г. Я. не е била собственик на процесния имот.Имотът е бил продаден на ответника В. Т. Б. като продавачката се е позовала на наследяване по закон на имот, оставен и от Г. С. Н., съобразно постановеното реституционно решение на ОСЗГ-П. и на цитирания нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по реституция от 2007г. Оспорват се обстоятелствата, изложени в нотариалния акт за покупко-продажба от 2012г. с доводи, че процесният имот по закон е собственост на държавата , която упражнява своите права през всички години от 1966г и до момента чрез ищеца, който владее и ползва изцяло имота, включен в границите на УПИ-III- Сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на град П. и никой не им е оспорвал правата на собственост върху същия. Ответникът не е придобил право на собственост върху процесния имот, тъй като праводателят му не е бил собственик . Действителният собственик на целия имот е държавата и тя никога не е губила своите права над него. Сочи се, че съгласно чл.14, ал.3 от ЗДС ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка , на които е предоставено управлението на държавни имоти , имат право да ги владеят , ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност , като с предоставяне на държавен имот за управление, този който упражнява правото на държавна собственост е процесуален субституент на държавата под формата на процесуална суброгация. Твърди се, че ищецът ПГСА-град П. е процесуален субституент на държавата, на който е предоставено управлението на процесния имот Моли се да се приеме са установено по отношение на ответниците , че държавата е собственик на следния недвижим имот: поземлен имот с идентификатор 55155.506.1207 по КККР на град П., одобрени със заповед №РД-18-97 от 28.10.2008г на изпълнителния директор на АГКК с площ от 670 кв.м. с трайно предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване – друг вид застрояване , при съседни на имота :55155.506.1109, 55155.506.1072 и 55155.506.1073. При условията на евентуалност се предявява иск за приемане за установено, че Държавата е собственик на процесния имот на основание давностно владение. Претендират се разноски. В подкрепа на твърденията си ищецът сочи доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника В. Т. Б., чрез пълномощника му адв.И. Г. , е подаден писмен отговор, в който искът се оспорва изцяло. Твърди се, че не Държавата, а

ответникът е собственик на процесния имот, придобит чрез сделка покупко-продажба. Твърди, че праводателката му Н. Я. го притежава по наследство от баща си Г. С. Н. и, че имотът до 1959г. е бил със статут на земеделска земя, възстановен по реда на чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ с решение на РС-П., въз основа на което е издадено и решение на ОСЗГ-П. от 2005г. Твърди се, че след реституцията на имота праводателката по сделката е предприела действия по заснемане на имота като самостоятелен обект като в тази връзка е издадена и заповед на кмета на община –П. №19 от 01.02.2007г. за попълване на кадастралната основа с новозаснет имот №7638 в кв.35 по плана на град П. и издадено удостоверение от Общината, че имотът попада в терен, предвиден за изграждане на обект – публична държавна собственост и последвало отписване на имота от актовете книги като частна държавна собственост със заповед №140 от 20.04.2007г. на Областен управител. Оспорва владението на държавата като поддържа, че той го владее от закупуването му, а преди това го е владяла праводателката му Н. Я.. При закупуването имотът бил ограден с колове и жив плет и макар оградата му и към настоящия момент да не е плътна, то ясно се вижда къде са границите на имота. В него ищецът не провежда никакви мероприятия, както и никога не е провеждал, тъй като видно от мотивите на решение на РС-П. по гр.д.№724/2004г, с което имотът е възстановен, изслушаната тогава експертиза по делото е била категорична, че само върху част от заявената за реституция площ са реализирани мероприятия, а свободната площ от 665 кв.м., в които такива не са проведени, е именно тази, която сега съвпада с поземлен имот с идентификатор 55155.506.1207. Твърди се, че имотът е отделен от двора на училището и най-късно от реституцията по ЗСПЗЗ е във владение на праводателката, като след закупуването на имота от ответника, последният е извършил укрепване на живия плет, поставил в парцела преместваеми съоръжения- временна тоалетна и временна съблекалня за работниците, извършващи строежа на заплануваната от него жилищна сграда. Извършено било изравняване на границите на имота чрез процедура по чл.15, ал.3 и ал.4 от ЗУТ, изготвено предложение до ищеца за обособяване на нов УПИ 55155.506.1207 и за промяна на границите на двата съседни имота – този на ищеца и този на ответника като от имота на ответника се придаде към имота на ищеца, а от имота на ищеца да се придаде към имота на ответника, така, че всичко да е равностойно като квадратура, но имотните граници да бъдат правилни и малка част от сградата на ищцовата гимназия, попадаща в имота на ответника да премине изцяло на нейна територия. Това предложение било изпратено за съгласуване до ПГСА-П., Областен управител на област П. и Министерство на образованието, младежта и науката, което не било приключило и до момента. Оспорва се доводите на ищеца по правото на собственост върху имота и по евентуалното му придобиване по давностно владение като се противопоставя твърдение, че от 2007г до настоящия момент държавата чрез ПГСА-П., не е имала никакъв достъп до този имот, не го е владяла, стопанисвала и ползвала, а навсякъде в преписката го титулува като „имот, частна собственост на В. Б., граничещ с имота на ПГСА-гр.П.. Сочи се, също така, че последният, респективно най-актуален акт №6150 за публична държавна собственост на Министерството на регионалното развитие и благоустройство от 09.10.2012г. /издаден месец преди ответникът да купи имота/държавният имот, ползван от ПГСА-гр.П. е описан с площ от 2 5678 кв.м. и като граничещ с имот с идентификатор 55155.506.1207. Тази квадратура и граници напълно съответстват на приложената към акта скица, което ясно показва, че имота на ответника не попада в границите на училищния двор. Въпросният акт №6150 от 09.10.2012г е съставен въз основа на по-рано съставения акт №3079/21.03.2000г. В този предходен акт за публична държавна собственост на Министерството на регионалното развитие и благоустройство от 21.03.2000г. също представен от ищеца имотът, собственост на държавата, е описан с 546кв.м. по-малко, а именно 25132 кв.м., което ще рече, че имотът на ответника не е отпаднал впоследствие от това описание, тъй като реално квадратурата на училищния двор се е увеличила в следващия акт и без имота на ответника. От своя страна акт №3079 от 21.03.2000г.изрично позовава съставянето си на по-рано съставените актове

АДС№1650/03.12.1964г.За разлика обаче от останалите актове, с които са одържавени имоти за нуждите на училището, носещи неизменно №1650 то актът, с който се твърди ,че е одържавен имота на Г. С. Н./ баща и наследодател на праводателката на ответника Н. Г. Я./ носи напълно различен номер – акт №2692 от 28.01.1966г. Тоест още от 2000г преди възстановяване на процесния имот по реда на чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ този акт не е включен сред правопораждащите актове , на които се позовава държавната претенция за собственост върху двора на ПГСА-гр.П.. Поддържа се, че процесният имот не е част от двора на училището и по отношение на него ответникът притежава пълния обем собственически права, придобити не само на производно основание / чрез покупка/, но и на оригинално основание- придобивна давност, тъй като към своето владение , започнало през 2012г ответникът е присъединил и владението на неговата праводателка , започнало от момента на реституцията през 2005г.Моли се установителната претенция по чл.124 от ГПК за приемане за установено, че държавата е собственик на процесния имот да бъде отхвърлена, както и заявената при условията на евентуалност претенция за собственост на държавата по отношение на същия имот на основание давностно владение също да бъде отхвърлена.Претендират се сторените по делото разноски. Сочат се доказателства.

С протоколно определение №1143 от 26.10.2021г по гр.д.№902/2021г по описа на РС-П. при първоначалното гледане на делото по искане на ищеца и поради факта, че процесният имот е придобит от ответника В. Т. Б. по време на брака му с Л. Г. А., районният съд е конституирал Л. Г. А. като ответник по спора наред със съпруга си – първия ответник. От вторият ответник е подаден писмен отговор , с който се оспорва исковата претенция с доводи, които се припокриват с доводите на отговора на исковата молба , подаден от ответника В. Б.. Моли исковете главен и евентуален да бъдат отхвърлени.

Пазарджишкият районен съд след като се запозна с изложените в исковата молба фактически твърдения, след като съобрази доводите на страните и след като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, при спазване разпоредбата на чл.235 от ГПК прие са установено следното от фактическа страна:

Видно от представения Акт за държавна собственост №1650 от 02.06.1963г. от инспектор в отдел „Жилищно стопанство и държавни имоти“ на Градски народен съвет-П. на основание чл.6 от ЗС и чл.21 от ПДИ е обявен и зает за държавен на основание чл.4 от ПДИ от 01.01.1958г. като се счита за зает от 01.01.1958г. недвижим имот , находящ се в град П., местност „Ачера“, бивша собственост на Градски народен съвет-П. като имотът включва 8 броя едноетажни жилищни сгради с квадратури от 30 до 160кв.м./ посочена е и кубатурата им/ като сградата е строена през 1961г. в кв.137 и имота се предоставя на Сградостроително училище. Към този АДС са съставени под същия номер още четири АДС ,всички с дата 03.12.1964г., като с единия АДС се заема за държавен недвижим имот, бивша собственост на Мария Ангелова Нанова /Плашимечкова/, находящ се в град П., ул.“К. Ч.“/м.“Атчеира“, като одържавяването е извършено на основание Разпореждане№1822 от 04.11.1957г., одържавен от 01.01.1958г.и представляващ дворно място , съставляващо част от имот с пл.№112, състоящ се от 6 396кв.м. на ул.“К.Ч.“ с данъчна оценка от 12 792лв. като се заема цялото дворно място и се предава за ползване за строителна площадка за Сградостроителното училище, находящо се на ул.“К. Ч.“ и част от имота за под улица. С втория АДС от 03.12.1964г. е отчужден на същото основание зает имот на С. Х. Т., одържавен на основание разпореждане №1328 от 04.11.1957г. и считано от 01.01.1964г., находящ се на ул.“К. Ч.“ местност „Атчеира“, състоящ се от четири дворни места: 1/ дворно място , съставляващ имот №118 от 2253 кв.м., 2/ част от дворно място , съставляващо имот пл.№115 от 685.кв.м., 3/ дворно място, съставляващо имот пл.№135 от 812 кв.м. и 4/ дворно място , съставляващо имот пл.№134, състоящ се от 1935кв.м. с данъчна оценка 11390лв. като са заети целите дворни места и са предадени за ползване за строителна площадка на Сградостроително училище. На същото основание е отчужден и имот, находящ се на ул.“К.

Ч.“ в местността“Атчеира“, бивша собственост на А. и З. П. като актът е съставен на 03.12.1964г. като основаниято за одържавяване е Разпореждане на МС№1328 от 04.11.1957г. като отчужденият имот представлява дворно място, част от имот пл.№121 с площ от 3 785 кв.м.в кв.137 с данъчна оценка 7570лв. и е предаден за ползване за строителна площадка за Сградостроително училище, находящ се на ул.“К.Ч.“. Четвъртият АДС към акт 1650 касае отчужден и завзет за държавен недвижим имот на наследници С. К. И., отчужден по същото разпореждане на МС като са отчуждени дворни места: 1/ дворно място , съставляващо имот пл.№120, състоящо се от 635 кв., 2/ дворно място, съставляващо имот пл.№116 от 1585кв.м. и дворно място, съставляващо имот пл.№116а от 1102 кв.м., предадени за ползване за строителна площадка на Сградостроителното училище. Видно е от представяния по делото акт за държавна собственост №2692 от 28.01.1966г., съставен от инспектор при „Жилищно стопанство и държавни имоти“ на Градски народен съвет-П. на основание чл.6 от Закона за собствеността и чл.21 от Правилника за държавните имоти , е обявено и е зает за държавен , находящ с в гр.П., ул.“К.“, недвижим имот, съгласно заповед№1298/1959г. на МКСБ и изплатено обезщетение с пл.№18701 от 31.12.1965г. като имотът се счита одържавен от 01.01.1966г. Според описанието в АДС одържавеният имот представлява незастроено дворно място , съставляващо част от имот с пл.№119 в кв.136 по плана на град П., състоящ се от 810 кв.м., находящ се на ул.“К.“ в кв.135 при пазарна оценка от 1070 като се отчуждава цялото дворно място и имотът е предаден за строителна площадка на Сградостроителния техникум. Имотът е отчужден от собственика Г. С. Н. срещу изплатено обезщетение.

Следващият съставен акт е за имот публична държавна собственост с №3079 от Областен управител на област П. на дата 21.03.2000г. с правно основание чл.2, ал.2 от ЗДС като имотът е описан като Техникум по строителство с дворно място от 25 132 кв.м. със сгради, описани в приложение №1 неразделна част като е отразено, че предходният съставен АДС за имота е с №1650 от 03.12.1964г. като имотът представлява парцел IIIв кв.135 по плана на град П.. Границите на имота са описани по следния начин: север-ул.К.Ставрев, юг-ул.“К. Ч., изток – Стоян Василев и запад – парцел V- спортен комплекс и църква. Отразено е, че процесният имот е предоставен на МОН със заповед№РД-1421/ 21.04.1998г. В този АДС няма отразяване за състоянието на отчуждения съгласно АДС№2692 от 28.01.1966г. , представляващ тогава незастроено дворно място, част от имот пл.№119 в кв.136 по плана на града с площ от 810 кв.м., находящ се на ул.“К.“ в кв.135. Според АДС от 2000г. в имота има застроени 11 вида сгради, описани по площ, етажност и година на построяване, а именно- училищна сграда, физкултурен салон, помпена станция, административна сграда, столова с кухня, склад за нафта, общежитие, сладкарница, учебни работилници, складове и складове и гаражи.

Съставен е и още един акт за публична държавна собственост №6150/09.10.2012г от Областен управител на П., с правно основание чл.68 от ЗДС, чл.2, ал.2 от ЗДС, чл.71, ал.1 от ЗДС и чл.104 от ПЗДС като имотът е описан с идентификатор 55155.506.1072 по КККР на град П. с площ от 25 678 кв.м. с трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване за обект Комплекс за образование като сградите, които попадат в имота са :1/ сграда с идентификатор 55155.506.1072.1 с площ от 695кв.м., на 4 етажа- сграда за образование и 2/ сграда 55155.506.1072.2 застроена на 198кв.м. на 2 етажа също сграда за образование. Посочени са и границите на имота като са записани още 13 сгради, намиращи се на територията на този поземлен имот, а като един от съседите на имота е посочен имот с идентификатор 55155.506.1207. Според приложената скица №4873/30.07.2021г. имотът с идентификатор 55155.506.1072 и е записан като обект –Комплекс образование е с площ по скицата 25 678кв.м. В актовете за държавна собственост и в скицата липсват отразявания за промяна на предназначението на отчуждения през 1966г. и съгласно заповед№1298/1959г. на МКСБ и изплатено обезщетение, представляващ незастроено дворно място , съставляващо част от имот пл.№119 в кв.136 по плана на град П., състоящ се от 810 кв.м.,

находящ се на ул.“К.” в кв.135 , за което е съставен както се посочи по-горе АДС№2692 от 28.01.1966г.

Установява се, че с решение на кмета на община П. №257 от 09.04.1998г. по повод постъпила молба по пар.2 от ПЗР на ЗОСОИ вх.№44-Г-48 от 27.01.1998г на наследници на Г. С. Н., а именно Неделка Н. Недева и Н. Г. С. , с която е поискано отмяна на отчуждаването на имот с пл.№119 в кв.136 по плана на града, извършено с оценителен протокол от 01.11.1969г. на Комисия по пар.85 от ППЗПИНМ и предвид установеното от преписката , че процесният имот с пл.№119 в кв.136 е отчужден за построяване на строително училище, както и че мероприятиято е реализирано като имотът се намира в двора на училището, поради което не са налице условията на чл.1 от ЗВСОНИ по ЗТСУ и други закони, поради което и на основание чл.4 от закона е отказано да се отмени отчуждаването на имот с пл.№119 в кв.136 по плана на град П., извършено с протокол на комисията по пар.85 от ППЗПИНМ от 01.11.1969г., бивша собственост на Г. С. Н.. Отказът да бъде отменено отчуждаването е бил обжалван по съдебен ред пред Окръжен съд –П., който с определение от 11.01.1999г., постановено по адм.д.№931/1998г. е прекратил производството по делото поради просрочие на жалбата, подадена от Н. С. срещу процесното решение на кмета на Общината. Тези доводи са възприети и от Върховен административен съд , който със свое окончателно определение №2720 от 26.05.1999г по адм.д.№1458/1999г. е оставил в сила определението на ОС-П..Налице е окончателен съдебен акт от 26.05.1999г , с който е приключила с отказ процедурата по отмяна на отчуждаването на процесния имот по реда на чл.1 от ЗВСОНИ по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ и ЗС.

От представените от ищцовата страна писмени доказателства се установява, че по инициирано исково производство по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ от Н. Г. С. против ОСЗГ с решение №276/13.01.2005г по гр.д.№724/2004г. по описа на РС-П. е прието за установено по отношение на ОСЗГ-П., че Н. Г. С. с ЕГН ***** като наследник на Г. С. Н. има право да и бъде възстановена собствеността върху следния земеделски имот- зеленчукова градина с площ от 1 дка, находяща се в местността „Атчаир“ в землището на град П., който имот към момента се намира в регулацията на град П. и представлява част от имот пл.№119 в кв.136 целият с площ от 1000кв.м.

С решение №5Д042 от 24.03.2005г. ОСЗГ-П. въз основа на постановеното съдебно решение по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ възстановява правото на собственост на наследниците на Г. С. Н. в съществуващи/ възстановими/ стари реални граници на нива от 1.000 дка , четвърта категория, находяща се в землището на град П., местността“Атчаир“ като в самото решение на допълнено , че понастоящем имота попада в регулацията на града и представлява част от имот пл.№119 в кв.136 . Видно от данните по делото въз основа на визираното решение за реституция по ЗСПЗЗ е съставен констативен нотариален акт за собственост върху недвижим имот , придобит по реституция №197, том II, рег.№3327, дело №376, от 23.05.2007г на нотариус Наташа Хантова с рег.№152 по регистъра на НК с район на действие Пазарджишки районен съд. Молителката Н. Г. Я. е призната за собственик на поземлен имот №7638 в кв.135 с площ от 665 кв.м. като е записано, че понастоящем имота попада в УПИ III- Сградостроителен техникум, при съседи :ПИ 10234, от две страни УПИ III- Сградостроителен техникум и ул.“Г. П.“. Следва да се отбележи,че преди издаване на констативния нотариален акт със заповед №19 от 08.02.2007г на кмета на общината на основание пар.4 , ал.1т.2 от ПЗР на ЗКИР е одобрено попълването на кадастралната основа с новозаснет имот с пл.№7638 в кв.135 по плана на град П., по кафяви линии и надписи на приложената скица към протокола. По делото не е приложена цитираната в заповедта скица.

Според удостоверение №736 от 23.03.2007г. , издадено от Община П. новозаснетия поземлен имот №7638 с площ от 665 кв.м. не попада в терен, предвиден за изграждане на обект-публична държавна или публична общинска собственост като съседи на имота са записани ПИ-10234 и от две страни УПИ III –сградостроителен техникум. Истинността на

удостоверението е оспорена от ищеца и о открито производство по чл.193, ал.1 от ГПК . Със заповед №140 от 20.04.2007г Областен управител на П. е разпоредил да се отпише от актовете книги на недвижимите имоти- частна държавна собственост новозаснетия имот №7638 , участващ в УПИ III- Сградостроителен техникум.липсват данни на какво основание имотът е бил записан като частна държавна собственост и кога след като е бил отчужден за държавна собственост и за реализиране на обществено мероприятие – за строителна площадка на Сградостроителен техникум-П. как и на какво основание от публична държавна собственост имотът е трансформиран в частна държавна собственост.

Видно от съдържащия се на лист 18 от първоначалното дело нотариален акт №145, том II, рег.№4463 дело №288/2012г по описа на нотариус Петкана Минева, вписан под рег. №168 на НК с район на действие РС-П. на 06.11.2012г. Н. Г. Я. като единствен титуляр на правото на собственост е продала на първия ответник В. Т. Б. реституирания имот с идентификатор 55155.506.1207 по КKKP на град П. от 2007г и съгласно скица №7896 от 28.10.2008г. с административен адрес град П., ул.“Г. П.“№ с площ по скица 670 кв.м., с трайно предназначение –урбанизирана територия и начин на трайно ползване – друг вид застрояване, при съдени ПИ с идентификатори 55155.506.1109, 55155.506.1072 , 55155.506.1073. Конфигурацията и ситуирането на имота по скица №4873/3007.2012г. на Служба по ГKK-П./ виж лист 16 / и №8160 от 08.11.2012г. е такава , че процесният имот 1207 е изключен и е извън границите на имот 1072 .

От ангажираните от ответника писмени доказателства е видно, че по предложение от инж.Боснева от 01.03.2013г. е предвидено обособяване на нов урегулиран поземлен имот №55155.506.1207 по КKKP на град П., според което границата на имота навлиза в двора на училището , освен това източната му граница се измества на запад, за да се осигури достъп/сервитут/до сградата / на изток/ и от страната на имота като имотът е почти плътно разположен в северозападна посока до сградата, до която опира в задната част. Производството по изменение и одобряване на ПУП-ПРЗ за поземлен имот 55155.506.1207, участващ в УПИ III – за строителен техникум в кв.135 по повод на така направеното предложение е прекратено от Общински експертен съвет по устройство на територията при Община П. с решение от 28.01.2021г по протокол №1 поради неизяснена собственост на имота/ процедура по актуване АПДС от МРРБ на вече деактувана част на имота 7638 от 665 кв.м. идентичен с имот пл.№119 в кв.136/ деактуване от 2007г и преразглеждане на заповед за деактуване.Доводът е за нищожна заповед като издадена извън материалната компетентност на държавен орган.

Видно от данните, съдържащи се на лист 113 от първоначалното дело със заповед №РД-09-332 от 07.04. 2003г. на МОН е обнародван списък на държавните и общински професионални училища, професионални гимназии-институции в системата на професионалното образование и обучение , като под №189 е записан Държавен техникум по строителство- П. на ул.“Кочо Честимески“№33 – Професионална гимназия по строителство и архитектура.

По делото е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж.С. Г. Б., чието заключение съдът кредитира като компетентно, обосновано и обективно изготвено , оспорено единствено от ответника по отношение на произнасянето по въпроса за сервитутните отстояния на база техническа документация , и от което се установява следното: Според данните от имотите държавата е собственик на имот с идентификатор 55155.506.1072 по КKKP на град П. с площ от 25 678 кв.м. с административен адрес ул.“К. Ч.“№33, с начин на трайно ползване- комплекс за образование , представляващ професионална гимназия по строителство и архитектура и съставен за имота акт за публична държавна собственост №6150 от 09.10.2012, застроен със сгради за образователния процес, за спорт, обществитие за учениците, живеещи извън град П., гаражи и други спомагателни сгради, като по действащия регулационен план на града за ПГСА е

отреден парцел III- Сградостроителен техникум в кв.135. Допълнено е, че процесният имот е с идентификатор 55155.506.1207 по КKKP на град П. с площ от 670 кв.м. с начин на трайно ползване- друг вид застрояване. Посочено е, че в кадастъра имотът е записан като собственост на В. Т. Б. на основание нотариален акт №51 от 06.11.2012г. като имотът е реституиран по реда на ЗСПЗЗ с решение на ОСЗГ-гр.П. №5Д042 от 24.03.2005г. на основание съдебно решение №724/2004г. на РС –П. с площ от 1 дка в местността „Атчаир“ в регулация на град П. на наследници на Г. С. Н.. Номерът на реституирания имот е с пл. №119 в кв.136 по обезсиления план на града от 1959г, където е отчужден за държавна собственост и за строителна площадка на Сградостроителния техникум с АДС№2692 от 28.01.1966г. Посочва се, че към момента на възстановяване на собствеността реституираният имот е бил част от терена на Строителния техникум, а понастоящем – ПГСА-УПИ III Строителен техникум в кв.135 като след реституцията имотът е попълнен в кадастралния план на града със Заповед №19/2007г. на кмета на Общината като имот с пл. №7638. Посочено е, че към момента поземлен имот с идентификатор 55155.506.12.07 по КKKP на град П. не е урегулиран, защото за него не е отреден парцел и че същият попада в парцела, отреден за Сградостроителен техникум УПИ III в кв.135 по регулационния план на град П.. Вещото лице цитира нормата на чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ относно правото на собственост на държавата върху земеделски земи, предоставени за научни, научно-производствени и на учебни заведения и други , доколкото са необходими за тяхната дейност се запазва в размер, съответстващ на основната им дейност , определен от МЗХГ след вземане на мнението на заинтересуваните ведомства.От тези изходни данни вещото лице заключава, че към момента на реституцията процесният имот е бил част от такъв терен по посочената разпоредба от закона, предоставен за нуждите на професионалното учебно заведение и е бил част от отредения за целта парцел III- Строителен техникум в кв.135. Заключава се, че процесният имот е включен в площта ,предоставена и необходима по смисъла на чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ за осъществяване на дейността на Професионалната гимназия като същият към момента на реституцията и към настоящия момент е част от отредения за целта парцел- III – Сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на град П. и че за същата цел е отчужден и актуван като държавна собственост през 1966г. На приложената от вещото лице скица към заключението за очертани границите на парцел III – Сградостроителен техникум в кв.135 като процесният имот с пл.№1207 изцяло попада в границите на този парцел като от северозапад граничи с улица с о.т.121 и е външна граница на парцел III с улицата, очертана с поставената на място ограда, на изток граничи непосредствено със сградата на училището, а на запад заема част от друга масивна сграда. Откъм североизток имотът граничи с имот пл.№1073 ,за който е отреден парцел II-10234 и е застроен с жилищна и стопанска сгради. В съдебно заседание вещото лице допълва, че попълването касае кадастралния план, като последното не е свързано с урегулирането на имота и за имота не е предвиден парцел. Попада в парцела, който е отреден за Сградостроителен техникум, независимо, че е попълнен като имот. Посочва, че това са два плана-регулационен и кадастрален план, че кадастралния план е по сега действащата кадастрална карта като имотът е неурегулиран, защото регулационният план не е предвидил за него парцел. Позицията се на разпоредбата на чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ вещото лице посочва, че в случая теренът, в който е включен парцел III е определен с границите на парцела по съответния ред, че той е предвиден за нуждите на сградостроителния техникум . Допълва, че кадастралната карта отразява кадастъра, отразява имотите, а регулационният план я отразява с предвижданията на имота . Обобщава, че имотът го има в кадастъра , отразен е като самостоятелен имот, но регулационният план не му е отразил парцел, а го е оставил в парцела, отреден за сградостроителен техникум.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетели. Свидетелят Ангел Петров Мадин , който е на 77 г. без родство със страните и бивш преподавател по практика в процесната гимназия установява, е преди 1971г. сградата на

техникума е била триетажна, след което е бил построен четвърти етаж както и че са построени и други сгради – столова на два етажа, общежитие, работилници по учебна практика, помощни гаражи, инструментална и други съоръжения. След предявяване на скицата на вещото лице на имота по кадастъра свидетелят допълва, че към 1971г в северната част на имота и по целия двор на училището е имало ограда, която в основата си е била бетонова, а отгоре с мрежа. За оградата в северната част на училището знае, че е минавала над отбелязания на скицата имот пл.№1207 като последният имот бил част от двора на училището . Обясни, че лично той с учениците е чистил двора от храсталаци, за да се работи. Обясни, че е водил практика по ВиК, мозайки, облицовки, гипсокартон, покривни констукции като в района на процесния имот той заедно с учениците са разкопавали и правили канализация с учебна цел с показване как се прави наклона. Разкопаването е било както в процесния имот, така и съседния до него. Установява, че до 2009г е водил дисциплината Ви К в техникума. Допълва, че сграда №9 от скицата на вещото лице , граничеща с процесния имот и частично навлизаща в него откъм северозапад, е инструментална и е ползвана, за да получават от нея инструменти. Допълва, че в процесното място – имот пл.№1207 е правена с учениците тухлена зидария с учебна цел. Сочи, че на това място има и варници- две ями една до друга , където е гасена варта с преливане на течността от една в друга, пак с учебна цел. Допълва ,че е правен варов разтвор, пясък, с вар и зидария. Обяснява, че тази вар е била ползвана и за изграждане на 4/ четвъртия / етаж на училището. Допълва, че със сто ученика за два месеца бил направен четвъртия етаж, заедно с осем души персонал. За масивната ограда се знае, че е направени преди 1991г. и че същата е със стоманени шини. Допълва, че същото се отнася и за варниците. Знае, че е бил удължаван покрива над столовата, над кухнята. Свидателят има наблюдения и след 2009г и е бил викан от директора да свърши дребни неща. Знае, че тази сграда- инструменталната и варниците продължават да съществуват като варниците били между сграда №9 и сграда №10 от кадастралната карта в мястото, отбелязано с №1207. Твърди, че мястото е било разчиствано от бърз и храсталаци и че за да се стигне до варниците се преминава през процесния имот. На място след почистване от храсталаци била направена каменна зидария, изкопи, тухлена зидария , като това е реализирано по времето, когато той е работил в училището. Допълва, че е водил учебни часове по няколко специалности ,между които и ВиК . Предполага, че и в момента мястото се ползва за учебна практика в училището.

Свидетелката Н. Г. Я./ на 69 г./, която е продавач на имота по сделката с ответника В. Б. и наследник на Г. С. Н. обясни, че нейният дом се намира извън двора на училището и по скицата на вещото лице е с пл.№1073. Посочва, че там е бил роден дядо и в него живеят наследниците. Заяви, че е продала процесния имот на ответника сред неговата реституция. Посочва, че малко е разчистила имота , насадила е 3-4 ореха и 5-6 вишни. Знае, че този имот преди реституцията е бил даден от дядото на баща и , за да си направи къща, но след това „ дошли от сградото , дръпнали двора..“и свидетелката останала в границите на имот пл. №1073. Свидетелката обясни, че е започнала да води дела за реституция на имота. Заяви, че този имот е представлявал зеленчукова градина на дядо и като зад имота е имало още 500 кв.м. След като е засадила имота с овощни дървета, същият не е ползван от училището като и преди това мястото е било пустеещ. Знае, че в момента имотът е обрасъл и че новият собственик от година и повече не е идвал там. Впоследствие ответникат Б. с помощта на багер оправил мястото и имал намерение да си направи къща. Според свидетелката процесният имот е ограден с ограда и имал голяма заключваща се врата откъм улица „Г. П.“/ улицата откъм северозапад/ Свидетелката уточни, че според нея в момента имотът още трябва да се изчисти, но според нея си е „нормален двор“. Според свидетелката гимназията никога не е чистила процесното място. Твърди ,че през 1945-1946г. дядо и е дал имота да баща и да си построи къща. Знае, че имоти с пл.№1073 и №1207 са били един празен парцел. Баща и построил къща през 1947-1948г, коато сега попада в имот пл.№1073. Пояснява, че сега съществуващата улица, с който процесният имот граничи откъм северозапад по-рано е

била пътека, селски, коларски път. Знае, че когато имотът бил отчужден къщата била построена като отчуждаването било реализирано през 1965-1966г. Допълни, че е подавала искане до Общината за реституция на процесния имот и до Поземлена комисия. Свидетелката допълни, че откъм страната на училището има жив плет от храсти като този плет бил правен от Б. от гъсто насадени дръвчета.

От показанията на третия разпитан свидетел С. А. / кум на ответниците/ се установи, че през 2010г В. Б. си купил имот до „Сградото“, за да си направи къща, но че такава до момента не е направена. Допълва, че е ходил да му помага при разчистването на имота от дървета , храсти, „било пущинак“. Ответникът сложил ограда , горе-долу закрепена, поставени храсти, за да се различава от училището. Знае ,че строителството на къщата не е започвало. В момента имотът бил като „ джунгла“ , никой не ползвал имота , не е виждал ученици от гимназията да го ползват, без да уточнява времето и момента на неползване. Последно е ходил в имота преди 2-3 години да го чисти с ответника. Знае за посещение на полицията през 2019г по време, когато имотът бил почистван. Не може да каже до момента защо не е реализирано строителството на къщата.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Предявен е положителен установителен иск за собственост на недвижим имот с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК.

Ищецът-Професионална гимназия по строителство и архитектура – град П. е активно процесуално правно легитимиран да предяви иска в качеството си на процесуален субституент на Държавата във формата на процесуално суброгация съгласно чл.14, ал.3 от ЗДС, тъй като на същия е предоставено управлението на публичен държавен имот. В горното си качество ищецът цели да установи, че Държавата е собственик на същия този процесен недвижим имот , одържавен по предвидения за това ред, че в резултат на одържавяването му по закон и заемането му както и обезщетяването на бившия му собственик имотът е станал публична държавна собственост с оглед предназначението му задоволяване на конкретни обществени нужди като се твърди, че е предоставен от Държавата за учебно –професионални дейности на Професионална гимназия за строителство и архитектура в град П. във връзка с осъществяване на непосредствена учебна дейност. Правният си интерес от предявяване на настоящия установителен иск ищецът обосновава с извършеното оспорване на собствеността на държавата от страна на ответниците, придобили процесния имот по силата на възмездна сделка – покупко продажба, след извършена земеделска реституция на този имот по реда на ЗСПЗЗ в полза на продавача по сделката , с което според ищеца правно и фактически се оспорва правото на публична държавна собственост върху този имот , предоставен за нуждите на Гимназията като средно учебно заведение за осъществяването на непосредствената му учебна дейност по смисъла на чл.302 от Закона за предучилищното и училищно образование както и за изпълнение на функциите съгласно чл.2, ал.2, т.4 от ЗДС.

Предвид изложеното предявения иск е процесуално допустим , поради което следва да бъде разгледан по същество.

По същество искът е основателен като съображенията за това са както следва:

Установи се от подробния анализ на писмените доказателства, че с акт за държавна собственост №2692 от 28.01.1966г.е отчужден следния недвижим имот, представляващ незастроено дворно място, съставляващо част от имот пл.№119 кв.136 по обезсиления план на град П. от 1959г., цялото с площ от 810 кв.м., находящо се на

ул.“К.“ в кв.135. Този имот е отчужден от собственика Г. С. Н., който е праводателя/ наследодателя/ на Н. Г. Я..Този имот както и други имоти предмет на акт за държавна собственост №1650 от 02.06.1963г. и още четири АДС всички под същия номер и от дата 03.12.1964г.са предадени за ползване за строителна площадка за Сградостроително училище- гр.П..Същият този имот е станал държавна собственост през 1966г., след като е бил отчужден във връзка със Заповед№1298/1959г на Министъра на комуналното стопанство и благоустройство, с която е утвърден регулационния план на терена, отреден за Сградостроителен техникум- гр.П., чиито правоприменник е ищеца ПГСА-гр.П., видно от представената извадка от неофициалния раздел на ДВ и публикуваната в същия Заповед№РД-09-332 от -7.04.2003г на Министъра на образованието и науката като правоприменник на Техникум по строителство-гр.П..

Към момента на предявяване на иска актуалният регулационен статут на този спорен имот е както следва: поземлен имот с идентификатор 55155.506.1207 по КККР на град П., одобрен със Заповед№РД-18-97/28.10.2008г.на изпълнителния директор на АГКК с площ от 670 кв.м. с трайно предназначение на територията –урбанизирана и начин на трайно ползване – друг вид застрояване при съседни на имота №55155.506.1109, №55155.506.1072, №55155.506.1073.Площта на терена е включена в регулационните граници на отредения за него УПИ-III Сградостроителен техникум в кв.135 , в който освен процесния поземлен имот с идентификатор №55155.506.1207, попада и поземлен имот с идентификатор №55155.506.1072 също държавна собственост.Целият този терен на това УПИ е предвиден за построяване и обслужване на сградостроително училище, което мероприятие съдът намира, с оглед обсъдената по-горе доказателствена съвкупност, за реализирано.Освен училищна сграда от 630 кв.м. в реализираното мероприятие се включва както следва: физкултурен салон от 230 кв.м., помпена станция от 25.кв.м., административна сграда от 170кв.м., столова с кухня с площ 805кв.м., склад за нафта с площ от 18кв.м., общежитие от 505 кв.м., складкарница с площ от 72кв.м.,учебни работилници с площ от 1101 кв.м., складове с площ от 185кв.м., складове и гаражи с площ от 190кв.м. Северната част на терена, в който попада процесния имот с идентификатор 55155.506.1207 е изграден и полигон за провеждане на учебна практика. На това място учениците се запознават с различни строителни техники, предмет на обучение съгласно учебните програми и с цел придобиване на практически умения , част от основната дейност на училището. За формиране на тези изводи съдът се позова и на показанията на свидетеля А. М./ бивш преподавател по практика в ищцовото училище/, който възпроизведе свои преки и непосредствени впечатления от дейността на училището през един дълъг период от време от 1971 г. и след 2009г.и който категорично установи, че в процесното място като част от терена на училището е водил практически занятия. Показанията му са наситени с конкретика ,убедителни са и не се разколебаха в хода на съдебното дирене,

поради което съдът им даде пълен кредит на доверие.

В тази насока е и приетата по делото съдебно-техническа експертиза, от която се установи, че към момента на възстановяване на собствеността реституирания имот е бил част от терена за Строителния техникум, а понастоящем ПГСА-УПИ-III Строителен техникум в кв.135. Категорично е вещото лице, че процесният имот е включен в площта, предоставена и необходима по смисъла на чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ за осъществяване на дейността на Професионалната гимназия. В обобщение- процесният имот и към момента на реституция и към настоящия момент е част от отредения за целта парцел III- Сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на град П.. За същите цели именно е отчужден и актуван като държавна собственост през 1966г.

Процесният имот безспорно е бил отчужден от Г. С. Н. в каквато връзка неговите наследници с молба по пар.2 от ПЗР на ЗОСОИ с вх.№44-Г-48/27.01.1998г. са поискали от кмета на Община П. отмяна на отчуждаването на имот с пл.№119 в кв.136 по обезсиления план на град П. от 1959г., извършено на основание оценителен протокол от 01.11.1969г.а на комисията по пар.85 от ППЗПИНМ. Същото е отказано именно поради обстоятелството, че мероприятието, за което е отчуждено е реализирано, поради което не са налице условията на чл.1 от ЗВСВОНИ по ЗТСИ и др. благоустройствени закони. Този отказ е обжалван пред Окръжен съд П. и е потвърден и влязъл в сила / видно от определение №2720 от 26.05.1999г. по адм.д.№1458/1999г.

Установи се от обсъдените по-горе доказателства, че след като е постигнато отмяна на отчуждаването на имот с пл.№119 в кв.136 по обезсиления план на град П. от 1959г. Н. Г. Я. като единствен наследник на Г. С. Н. е предприела действия по възстановяване на същия по реда на ЗСПЗЗ като земеделски имот. Следва да се отбележи, че по делото липсват данни въобще някога този имот да е бил със статут на земеделска земя.

Въпреки това съдът не би могъл да игнорира проведеното производство по земеделска реституция, защото е факт, видно от данните по делото. Поставя се въпроса какви правомощия има съдът в настоящото исково производство по отношение на административните актове на земеделската реституция, от които Н. Г. Я. като праводател на ответниците е черпила права върху процесния имот.

В случая през 2005г. Н. Г. Я. се е сдобила с решение №5ДО42 от 24.03.2005г на ОСЗГ/ тогава/, постановено по реда на чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ за възстановяване правото на собственост на наследниците на Г. С. Н. в съществуващи / възстановими/ стари реални граници на следния имот: нива с площ от 1.000дка четвърта категория, находяща се в землището на град П., местността "Атчаир", попадаща в регулацията на град П. и представляваща част от имот пл.№119 в кв.136. В нормата на чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ е предвидено, че Общинската служба по земеделие постановява решение за

възстановяване правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници, в което се описват размерът и категорията на имота, неговото местоположение, границите, съседите, както и ограниченията на собствеността и основанията за тях. Към решението се прилага скица на имота, заверена от общинската служба по земеделие, а за имоти в границите на урбанизираните територии - и от техническата служба на общината. Влязлото в сила решение, придружено със скица, удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота, освен в случаите по чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ.

Във визираното решение по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ конкретни граници и съседни на имота не са посочени, при положение, че това е било задължително предвид възприетия способ за реституция от ОСЗГ, както и поради записаното в решението, че той представлява част от по-голям имот, с оглед неговото пълно и точно конкретизиране по местонахождение. Въз основа на решението за реституция по реда на ЗСПЗЗ е съставен констативен нотариален акт за собственост по документи, на процесния имот и Н. Г. Я. е призната за собственик на ПИ№7638 в кв.135 с площ от 665кв.м. като е записано, че понастоящем имотът попада в УПИ III – Сградостроителен техникум, при съседни:ПИ 10234, от две страни УПИ III-Сградостроителен техникум и ул.“Г. П.“. Установи се, че решението по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ е постановено след успешно развлято производство по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ, в което с влязло в сила решение №276 от 13.01.2005г. по гр.д.№724/2004г по описа на РС-П. е прието за установено по отношение на ОСЗГ-П., че Н. Г. С./впоследствие Я./има право да и бъде възстановена собствеността върху следния земеделски имот :зеленчукова градина от 1 дка, находяща се в м.“Атчаира“ в землището на град П., който към момента се намира в регулацията на град П. и представлява имот с пл.№119 в кв.136, целият с площ от 1000кв.м.

Подлежат ли на косвен съдебен контрол горевизирания административен акт по чл.18ж, ал.1 от ЗСПЗЗ и съдебното решение, постановено в производство по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ. Отговорът е положителен.

Съгласно задължителните разяснения, дадени с ТР № 5 от 14.01.2013 г. по тълк. д. № 5/2011 г., ОСГК на ВКС, както и формираната практика относно легитимиращото действие на решенията на ОСЗ и възможността за косвен съдебен контрол - решение № 71 от 15.07.2015 г. по гр. д. № 350/2015 г., на ВКС, ГК, II ГО и др., косвеният съдебен контрол е свързан със задължението на съда за преценка на правопораждащите факти и го задължава да констатира нищожността или незаконосъобразността на един административен акт, като без да изменя или отменя акта, да приеме съществуването или не на определени правоотношения. Този институт намира приложение само в гражданския процес, който има за предмет граждански правоотношения, спрямо които един административен акт е възможно да представлява

факт с правно значение (например правопораждащ факт). Нормата на чл. 177, ал. 1 АПК регламентира, че решението в производство по оспорване на индивидуален административен акт има сила за страните по делото, а ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички, нормата на чл.302 ГПК - че влязлото в сила решение на административен съд е задължително за гражданския съд относно това дали административният акт е валиден и законосъобразен.

Така очертаната правна рамка определя хипотезите, в които е допустимо гражданския съд да осъществи косвен съдебен контрол върху индивидуален административен акт - когато актът се противопоставя на лице, което не е страна в производството по издаването, съответно по обжалването му. Когато върху административния акт е упражнен пряк съдебен контрол, решението на административния съд обвързва гражданския съд, че акта е валиден и законосъобразен, но само когато се противопоставя на страна, участвала в административното производство, а ако акта е отменен, решението има действие по отношение на всички, т. е. страната която се е ползвала от него, не може да черпи права от отменения акт, респ. издателят на отменения административен акт е длъжен да се съобрази със съдебното решение.

В настоящият случай не са налице основания да се приеме, че Държавата е обвързана от решенията, с които са възстановени правата върху процесния имот на праводателката на ответниците. Държавата не е участвала в производство по издаване на административния акт- реституционното решение по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ. По отношение на този акт не е проведен пряк съдебен контрол по реда на чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ/ няма данни, а и твърдения това решение да е било обжалвано/. Решението е постановено след като от единствения наследник е проведено успешно производство по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ, в което е установено правото да възстанови правата си върху процесния имот. Решението по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ не е постановено в производство, в което може да се приеме, че е упражнен пряк съдебен контрол върху административен акт. Решението по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ е декларативно и установително. Съдът следва да постанови с него ,че признава за установено по отношение на ОСЗГ правото на ищеца в това производство да възстанови собствеността си върху конкретен недвижим имот- земеделска земя. Самата процедура по реституция представлява сложен фактически състав с крайно конститутивно действие. Необходимо е да се постанови следващо решение на ОСЗГ, в което при спазване изискванията на ЗСПЗЗ/ вж.чл.18ж и чл.18з от ППЗСПЗЗ/ да се определят земите , върху които се възстановява собствеността по отправеното заявление, като както се отбележи по-горе земята се конкретизира по вид/ нива,ливада, лозе и др./, по размер и по местонахождение, придружено със скица на имота/ .Без нея не се постига вещен ефект. Следователно само решение на съда по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ не е достатъчно да легитимира едно лице

като собственик на възстановени земеделски земи. Нещо повече – самостоятелно то няма никакъв правен ефект, включително и за преценка дали са налице изискуемите предпоставки за осъществяване на земеделската реституция, защото след влизането му в сила е възможно заявителя да не го представи пред ОСЗГ и процедурата по реституция да не продължи изобщо, а е възможно да го представи, но поземлената комисия да постанови отказ.

От всичко изложено дотук в правомощията на настоящи общ исков съд е да упражни на основание чл.17, ал.2 от ГПК косвен съдебен контрол върху следният административен акт -решение №5ДО42 от 24.03.2005г на ОСЗГ-П. / виж решение № 208/09.04.2019 г. по гр. д. № 3392/2017 г. по описа на ВКС, ГК, IV ГО).

Упражнявайки косвен съдебен контрол върху визирания административен акт, съдът намира, че същият е материално незаконосъобразен и не е произвел своето конститутивно действие , тъй като са били налице законовите пречки за възстановяване на собствеността съгласно чл.10б, ал.1 и чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ.Според решение №102 от 10.06.2015г по гр.д.№386/2015г на първо г.о. на ВКС по приложение на чл.10б от ЗСПЗЗ – не подлежат на възстановяване земеделски земи, намиращи се в границите на урбанизираните територии/ строителните граници на населените места/ или извън тях , върху които има осъществени мероприятия по чл.10б ЗСПЗЗ във вр.с пар.1 в ДР на ППЗСПЗЗ/ изброяването е неизчерпателно/ или проведено мероприятие по чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ, служещо за задоволяване на съответните държавни и обществени нужди. Налице е пречка за реституция и в хипотезите, при които макар и върху конкретния имот да няма изградени постройки и съоръжения, същият попада в очертаванията на терен, включващ и други имоти, зает от проведеното единно комплексно мероприятие./ в този смисъл са и решение №457 от 09.12.2011г по гр.д. №1591/2010г на ВКС и решение №677 от 05.11.2010 по гр.д.№826/2009г на ВКС/Съгласно решение №137 от 04.11.2013г. по гр.д.№2383/2013г на ВКС при преценка относно наличие на пречка за възстановяване на собствеността по смисъла на чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ е необходимо да се изследва не дали имотът е застроен , а дали като цяло е зает от реализираното комплексно мероприятие на държавата, по отношение на което и незастроения терен има обслужващо значение.

В контекста на така изложената съдебна практика настоящият съдебен състав намира, че процесният имот попада в терен, който е изцяло зает от реализираното комплексно мероприятие на държавата – за което мероприятие – Сградостроителен техникум е извършено през периода 1963г-1966г.отчуждаване на дворни места, включително и дворното място , собственост на Г. С. Н., чиито правоприемник е Н. Г. Я..Реализираното мероприятие е било насочено към обслужване на обществен интерес , поради което законодателят, отдавайки с основание приоритет на последния, не позволява функционирането на сгради, съоръжения ,постройки/ представляващи

мероприятието в обществен интерес/да бъде възпрепятствано в резултат на възстановяването на имоти, които макар и да са незастроени, функционално са необходими за тяхното съществуване и ползване. Действително процесния имот с идентификатор №55155.506.1207е незастроен, но от показанията на свидетеля Мадин се установи, че този терен е функционално необходим за съществуването и ползването на Сградостроителното училище, понастоящем ПГСА-гр.П. като комплекс от сгради, съоръжения и терен.

Мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността са тези по чл.24, ал.2, 3 и 4 от ЗСПЗЗ

Съгласно чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ правото на собственост на държавата се запазва върху земеделски земи, предоставени на научни, научно –производствени и учебни заведения... доколкото са необходими за тяхната дейност ,се запазват в размер, съответстващ на основната им дейност, определен от Министерството на земеделието след вземане мнението на заинтересуваните ведомства.В пар.13 от ДРЗСПЗЗ се съдържа легално определение на „учебни заведения“. Вещото лице бе категорично, че процесният имот е включен в площта, предоставена и необходима по смисъла на чл.24,ал.2 от ЗСПЗЗ за осъществяване дейността на Професионална гимназия по строителство и архитектура и както към момента на реституцията, така и към настоящия момент е част от отредения за целта парцел III – Сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на град П. и че за същата цел е отчужден и актуван като държавна собственост през 1966. Съществен за изясняване на релевантните за спора обстоятелства е факта, че на приложената от вещото лице скица към заключението му са очертани границите на парцел III- строителен техникум в кв.135 като процесния имот с пл.№1207 изцяло попада в границите на този парцел като от северозапад граничи с улица с о.т.121 и е външна граница на парцел III с улицата, очертана с поставената на място ограда , на изток граничи непосредствено със сградата на училището, а на запад заема част от друга сграда. Откъм североизток имотът граничи с имот пл.№1073, за който е отреден парцел II-10234 и е застроен с жилищна и стопанска сграда.

Разпоредбата на чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ визира земеделски земи, които служат за задоволяване на специфични нужди на държавата ,което е основание за изключването им от обхвата на земеделската реституция и въвеждането на специален режим, регламентиращ реда за стопанисване, ползване и разпореждане с тях.Така съгласно чл.24, ал.5 от ЗСПЗЗ земите по ал.2 могат да се ползват само за целите, за които са предоставени и ползвателите им нямат право да ги предоставят за ползване на трети лица.

Предвид изложеното съдът намира, че процесният имот с идентификатор 55155.506.1207 по КKKP на град П., одобрен със Заповед №РД-18-97/28.10.2008г на

изпълнителния директор на АГКК е публична държавна собственост от 1966г. Същият не е губил публичния си характер. На основание чл.302 от Закона за предучилищното и училищно образование държавата е предоставила своя имот, публична държавна собственост, за ползване и управление на ищеца ПГСА-гр.П. с оглед осъществяване на учебната дейност.

Ето защо наследникът на Г. С. Н. – Н. Г. Я. не се легитимира като носител на правото на собственост на процесния имот по силата на земеделската реституция. В тази връзка извършената впоследствие покупко-продажба, обективирана в нотариален акт за покупко-продажба №145, том II, рег.№4463, дело №288/2012г.с акт на вписване №51, том 38 дело №4400/12г., вх.рег.№9801 от 06.11.2012г. на СВ-П., по силата на която възмездна сделка първият ответник по време на брака си с втората ответница е придобил собствеността върху същия този имот е била основание, тъй като продавачът по сделката Н. Г. Я. не е била собственик на този имот. Спорният имот по силата на закона е собственост на Държавата, която упражнява своите права през всичките тази години от 1966г и понастоящем, чрез Професионална гимназия по строителство и архитектура –гр.П., което училище владее и ползва изцяло имота, включен в границите на УПИ III-Сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на град П.. Ответникът не е придобил правото на собственост върху този имот, тъй като праводателят му не е бил собственик.

Неоснователно е възражението на ответниците, че са придобили имота по давност, тъй като този имот е публична държавна собственост. Съгласно Закона за държавната собственост имотите и вещите- публична държавна собственост не могат да се придобиват по давност, като чл.7,ал.4 от ЗДС изрично прогласява, че тези имоти не подлежат и на възстановяване. Нормата е императивна и е израз на засилена защита на публичния интерес на държавата.

Предвид изложеното предявеният иск като основателен следва да бъде уважен.

По разноските:

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца сумата от 1280лв. разноски по делото/ от които ДТ-100лв., 1000лв. адвокатско възнаграждение и 180лв. за вещо лице./

Воден от горното Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

По предявения от Професионална гимназия по строителство и архитектура –гр.П., представлявана от директора П. И. срещу В. Т. Б. с ЕГН ***** от град П., ул.“К.

В.“№56, вх.Б, ет.2, ап.7 и Л. Г. А. с ЕГН ***** от град П., ул.“К. Б. I“№35 **положителен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на В. Т. Б. с ЕГН ***** и Л. Г. А. с ЕГН *****, че **Държавата е собственик** на следния недвижим имот : **поземлен имот с идентификатор 55155.506.1207** по КKKP на град П., одобрени със Заповед №РД-18-97/28.10.2008г.на изпълнителния директор на АГКК с площ от 670 кв.м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана и начин на трайно ползване – друг вид застрояване,при съседи на имота:№55155.506.1109, №55155.506.1072 и 55155.506.1073.

ОСЪЖДА В. Т. Б. с ЕГН ***** от град П., ул.“К. В.“№56, вх.Б, ет.2, ап.7 и Л. Г. А. с ЕГН ***** от град П., ул.“К. Б. I“№35 да заплатят на Професионална гимназия по строителство и архитектура –гр.П. , представлявана от директора П. И. сумата от 1280лв.

Решението е неокончателно и подлежи на въззивно обжалване пред ПОС в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____